

Bevoegdheid kantonrechter wordt verruimd

Op 27 juli 2009 heeft de minister van Justitie het wetsvoorstel Evaluatiewet modernisering rechterlijke organisatie naar de Tweede Kamer gestuurd. Als dit wetsvoorstel wordt aangenomen, kunnen partijen die een geschil hebben in veel meer gevallen bij de kantonrechter terecht.

De belangrijkste (voorgestelde) wijzigingen op een rijtje:

- De kantonrechter krijgt de bevoegdheid om zaken tot en met € 25.000 te behandelen. Nu ligt de grens bij € 5.000. Daarboven is de rechtbank bevoegd.
- De kantonrechter wordt exclusief bevoegd bij consumentenkrediet (consumentenleningen tot maximaal € 40.000) en bij consumentenkoop.

Bij de rechtbank ben je (vrijwel altijd) verplicht om te procederen met behulp van een advocaat. Dit brengt vaak hoge kosten met zich mee. De verliezende partij wordt doorgaans in de proceskosten veroordeeld. Het daarbij toegewezen bedrag is echter zelden toereikend om de advocaatkosten te dekken. Dus ook bij winst van de procedure blijft de winnende partij met (aanzienlijke) kosten zitten. Dat werpt een drempel op om te procederen.

Bij de kantonrechter mag je zelf je zaak bepleiten, ook mondeling. Inschakeling van een advocaat is dus niet verplicht. Vanwege de ingewikkeldheid van het recht verdient het overigens meestal wel de voorkeur om rechtskundige hulp te zoeken. Rechtsbijstandverzekeraars, vakbonden, gerechtsdeurwaarders en incassobureaus verlenen die hulp. Uiteraard kan een partij er ook voor kiezen om zich door een advocaat te laten bijstaan. Daar hangt, zoals gezegd, wel een prijskaartje aan.

De voorgestelde verruiming van de bevoegdheid van de kantonrechter leidt mogelijk tot meer rechtszaken. Verder zal vermoedelijk de rol van rechtshulpverleners die geen advocaat zijn toenemen en daarmee de concurrentie op het gebied van de rechtshulpverlening.

Naar verwachting treedt het wetsvoorstel ten aanzien van de verruiming van de bevoegdheid van de kantonrechter per 1 januari 2011 in werking.

Meer informatie kun je verkrijgen bij Sjoerd Meijer

Compensatie beleggingsverzekeringen leidt niet tot fiscale problemen

De staatssecretaris van Financiën heeft op 6 juli jl. een besluit gepubliceerd waarin hij fiscale obstakels bij de compensatie van beleggingsverzekeringen wegneemt. Hij maakt daarbij onderscheid tussen verzekeringen die inmiddels beëindigd zijn en verzekeringen die nog lopen.

Al beëindigde verzekeringen

Bij verzekeringen die al beëindigd zijn, zal de verzekeraar een nabetaling doen aan de klant. Het besluit onderscheidt lijfrente- en kapitaalverzekeringen.

Lijfrenteverzekeringen

Bij een inmiddels ingegane lijfrente is de nabetaling aan te merken als een normale lijfrentetermijn, waarop dan ook de vereiste inhoudingen zullen moeten plaatsvinden. Deze tegemoetkoming is belangrijk, omdat daarmee duidelijk is dat de gehele lijfrente blijft voldoen aan de eis van vaste en gelijkmatige uitkeringen.

Bij een afgekochte lijfrente is de nabetaling aan te merken als een afkoopsom, waarop dezelfde bepalingen van toepassing zijn als op de eerder betaalde afkoopsom, inclusief de renseignering. Dit geldt ook als de lijfrenteverzekering is overgedragen aan een andere uitvoerder. De nabetaling kan ook in dat geval rechtstreeks aan de klant overgemaakt worden.

Kapitaalverzekeringen

Bij kapitaalverzekeringen wordt een nabetaling aangemerkt als een normale verzekeringsuitkering, waarop dezelfde bepalingen van toepassing zijn als op de eerder gedane uitkering of betaalde afkoopsom. Bij een expiratie betekent dit bijvoorbeeld dat de nabetaling vrijgesteld is, als ook het expiratiekapitaal vrijgesteld was en de eerdere uitkering vermeerderd met de nabetaling beneden de vrijstelling blijft.

De verzekeraar zal volgens dezelfde regels moeten renseigneren. Als de kapitaalverzekering overgeheveld is naar een andere verzekeraar, leidt de nabetaling aan de klant zelf niet tot een verlies van een recht op vrijstelling op de voortgezette verzekering. Deze tegemoetkoming is belangrijk, omdat een vrijstelling veelal alleen van toepassing is als er sprake is van één uitkering.

Nog lopende verzekeringen

Bij nog lopende verzekeringen zijn de fiscale tegemoetkomingen eenvoudiger. Ook hier maakt het besluit het onderscheid tussen lijfrente- en kapitaalverzekeringen.

Lijfrenteverzekeringen

Bij een lijfrente leidt een compensatie tot een verhoging van het lijfrentekapitaal of tot een verlaging van de toekomstige premies. In beide gevallen is er geen direkt fiscaal gevolg. Uiteraard leiden de hogere uitkeringen wel tot een hogere heffing, terwijl de lagere premies resulteren in een lagere aftrek.

Kapitaalverzekeringen

Sommige beleggingsverzekeringen vallen onder het overgangsrecht, waardoor een vrijstelling aanwezig is op voorwaarde dat het bedrag aan premies niet verhoogd is. Een compensatie bij een beleggingsverzekering leidt niet tot een hogere premie, maar tot een hogere uitkering. Een compensatie leidt dan ook niet tot het verspelen van overgangsrecht.

Sommige verzekeraars geven een compensatie in de vorm een verlaging van de toekomstige premies. Daardoor is het mogelijk dat de bandbreedte wordt overschreden. Dit is bijvoorbeeld aan de orde als de klant al een premie heeft betaald die 10 maal zo groot is als de laagste premie. Een verlaging van de premies in verband met een compensatie leidt dan echter niet tot een overschrijding van de bandbreedte. Voor de toekomst mag voor de bandbreedte-eis als laagste premie worden uitgegaan van de premie zoals die geldt na het toekennen van de compensatie.

Voor zover er praktische maatregelen wenselijk zijn, zal de staatssecretaris in overleg treden met de branche. Naar onze verwachting zal dat ook gaan plaatsvinden. Wij kunnen ons bijvoorbeeld voorstellen dat de verzekeraar op de nabetaling van een al beëindigde lijfrenteverzekering een inhouding van loonheffing wil doen, omdat immers per 1 januari 2010 al een inhoudingsplicht bij afkoop van een lijfrenteverzekering geïntroduceerd wordt.

Meer informatie kun je verkrijgen bij Bart Sikkema